

Thu hồn mộng

Hồi ấy trường tôi ở cuối đường,
Bên này hoa tím ngát hương vương
Bên kia lục bình nương ao nắng.
Áo trắng hồn nhiên buổi tan trường.

Tóc mây mười tám em tha thướt,
Che má hồng đào bước tôi qua.
Gió chẳng nể người, tung vạt áo,
Tôi thấy chân em luống cuống nào!

Mùa thi rồi lại tiếp mùa thi,
Hai đứa chẳng nói nhau điều gì,
Suốt năm đường chỉ là độc thoại,
Mà ngỡ tôi, em sánh bước hoài.

Một hôm chợt thấy cánh phượng bay,
Thảng thốt tôi tìm em sáng nay,
Em buồn lật mấy trang vở cuối,
Ngồi bút em run một chữ Hè.

Giấu giọt gì trên mi, em khẽ
Em nắn nì tôi vẽ hột em
Một rừng thu vắng vàng phai nắng,
Em thích, chú nai ngược mắt hiền.

Tôi vào trường lớn, em bán buôn,
Theo mẹ em đi chợ đầu phường.
Tan học tôi tìm em lẳng lặng,
Em nói thôi ta chẳng chung đường.

Trường lớn chưa xong mơ biển lớn,
Vượt phong ba tôi ngợp bến bờ.
Đại dương gió bão làm sao sánh
Bằng bão lòng tôi chạnh nhớ em.

Xứ lạ bao giờ thôi ló ngó?
Tôi hỏi xong tôi tự trả lời ...
Thế mà bao năm trời lăn lộn
Nay tôi là của người ta rồi.

Ngày mới, tôi về thăm chốn cũ,
Tìm lại nơi tôi rữ nợ tình.
Trường tôi giờ đã thay màu khác
Cây cao tàn lớn ngát hương trinh.

Chợ phường giờ đổi ra chợ buôn,
Kê qua người lại nhộn nhịp luôn
Mà bóng em tôi buồn chẳng thấy
Từ ấy em trôi giạt mấy phương?

Tôi mơ em hỏi tôi hay mơ
Một đêm thu vắng nấn cung tơ
Trong tiếng đàn thơ em mở cửa
Đánh thức mộng xưa ở cõi chờ.

Mùa thu xứ người êm ả lắm!
Em có sang đây ngắm thoả lòng?
Em ơi cọ, giá, rừng thu nắng ...
Đủ đầy chỉ vắng mỗi bóng em.

Tháng rồi lại tháng, năm hoài năm,
Ơ hay! cọ cứ đợi trong ngăn,
Chờ em đến, thực chẳng là mộng
Thu úa, màu phai, bóng tôi tàn ...

Tháng 3-2006
Thu Phong

